

[Finansministeren.]

Jeg fik i Eftermiddags den Opgave af det ærede Udvalg, jeg tror godt jeg kan sige i Løbet af tre Kvarter eller 1 Time, at søge fremskaffet nogle Eksempler paa denne Særbeskatnings Virkning, og det lykkedes i Løbet af kort Tid for Embedsmændene at stille, uden nogen Form for Tendens, igennem et tilfældigt Udvalg, tre Eksempler op paa Virkningen af denne Skat. Jeg tager vist ikke meget fejl, naar jeg siger, at de Eksempler, jeg havde Lejlighed til at forelægge Udvalget, og som sikkert med Rette har kunnet betegnes som Gennemsnitseksempler, fuldstændig tager Luften af den Ballon, der hedder Angrebet paa Aktieselskabernes Konsolideringsbestrebelse.

Jeg tager det første Eksempel, der vedrører en Bank med ca. 3 Mill. Kr. Aktiekapital og en ansat Indkomst paa godt og vel 300 000 Kr., det vil altsaa sige en mellemstor Provinsbank. Denne Bank betaler efter den nugældende Lovgivning 36 000—37 000 Kr. i Skat. Denne Skat vil blive forhøjet med 3 800 Kr. Det er altsaa et Selskab med en Aktiekapital paa godt og vel 3 Mill. Kr., der skal betale 3 800 Kr. mere i Skat.

Jeg tager et andet Provinsforetagende med en Aktiekapital paa 375 000 Kr. og med en ansat Indkomst paa 70 000 Kr. godt og vel, et Aktieselskab, der hidtil har betalt 13 263 Kr. i Skat. Dette Aktieselskab vil efter Forslaget komme til at betale ca. 1 100 Kr. mere i Skat. Det vil altsaa sige for det første Aktieselskabs Vedkommende en Forhøjelse i Forhold til den samlede Beskatning paa 10 pCt. godt og vel, og for det andet Selskabs Vedkommende, jeg lige har nævnt, en Forhøjelse paa godt og vel 8 pCt.

Jeg tager det tredje Eksempel, hvor der er Tale om en Aktiekapital paa ca. 800 000 Kr. og en ansat Indkomst paa knap og nap 170 000 Kr. Dette Selskab skal betale en ekstra Skat af godt og vel 3 300 Kr. eller en Forhøjelse af den nuværende Beskatning paa $9\frac{1}{2}$ pCt.

Der skal, tror jeg, et meget stærkt agitatorisk Bryst til over for disse faktiske Eksempler, som jeg tror man med Rette kan kalde Gennemsnitseksempler — som altsaa hverken ligger paa den ene eller den anden Yderkant —, at føre den Kampagne, som dels „Børsen“ har ført, dels visse ærede Medlemmer her i det høje Ting har ment at maatte anlægge ved deres Vurdering af det Anliggende, der her er Tale om.

Jeg nævner ikke disse Ting for paa

nogen Maade at ville opfordre til en Forlængelse af den Diskussion, der har været, men for at sige til det høje Ting, at der er al Anledning til at betragte den ekstra Beskatning af Aktieselskaberne, som her finder Sted, som moderat og stilfærdig. Det er en ekstra Beskatning, som intet Selskab af Gennemsnitstype, jeg tror i øvrigt meget, meget faa Selskaber, paa nogen Maade føleligt vil kunne mærke.

Chr. Nielsen: De Bemærkninger, som den højtærede Finansminister nu har fremsat, er jo egentlig et tilstrækkeligt Svar til det ærede Medlem Hr. Elmquist. Jeg synes, det ærede Medlem var yderst kortfattet, da han vilde afvise mine Betragtninger over for det foreliggende Lovforslag.

De Bemærkninger, som den højtærede Finansminister har fremsat, taler deres tydelige Sprog og viser, at den Lovgivning, der her finder Sted, ingenlunde kan siges at være et overordentlig stort Indgreb over for Aktieselskaberne. Den Sammenligning, jeg foretog mellem det foregaaende Lovforslag, som angik Alders- og Invaliderentemodtagerne, og dette Lovforslag, synes jeg tilstrækkelig tydeligt viser, at naar Venstre og Det konservative Folkeparti i Dag har argumenteret imod begge Lovforslag, saa stiller det sig ret og slet paa den Maade, at man fra disse to Partiers Side har den allerstørste Sympati for de Kuponklippere, som gennem Besættelsen og op til Dato har haft et stadigt stigende Arbejde med at indkassere deres Fortjeneste, medens man overhovedet ingen Interesse har for de Alders- og Invaliderentemodtagere, som ikke har haft det, der var nødvendigt for at opretholde Livet.

Elmquist: Jeg udtalte for et Øjeblik siden, at det ærede Medlems Udtalelser gav Udtryk for, at han ikke forstod Spor af, hvad det hele drejede sig om, og det ærede Medlems Udtalelser nu bekræfter fuldstændig min Opfattelse. Det drejer sig fra vor Side ikke om at beskytte Kuponklipperne. Kuponklipperne vil ikke faa en Øre mere eller mindre, hvad enten dette Lovforslag bliver vedtaget eller ikke. Det, det drejer sig om for os, er at forøge Mulighederne for, at vort Land kan blive genopbygget, og at der derigennem kan blive bedre og bedre Kaar. Nu var den højtærede Finansminister henne for at hjælpe det ærede kommunistiske Medlem; det er sikkert ogsaa tiltrængt. Det, det drejer sig om for os, er at forøge Mulighederne for Beskæftigelsen, for Opbygning